

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskek,

Zápolya-utca 1-ső szám,

ková a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Meitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1
ková a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21. szám.

Nagybecskerek, 1900

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

XXIX. évfolyam. 133. szám.

Előfizetési árak:

Egész évre ———— 24 kor.
Félévre ———— 12 „
Negyedévre ———— 6 „
Egy óra ———— 2 „
— Egyes szám ára 8 fill —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési irodákban.

Megjelenik

vasár- és ünnepnapok kivételével
mindennap délután 5 órakor.

Hétfő, június 11.

A Reichsrath vége.

Nagybecskerek, június 11.

(—s.) Amit mindenki előre láthatott az bekövetkezett, Körber miniszterelnök kénytelen volt végre is, mint elődei anynyiszor, a császár nevében felfüggeszteni a Reichsrathot, illetve annak 16-ik ülészakát bezárni, annélkül, hogy az elvégezhette volna azon munkákat, melyeket elvégeznie kötelessége lenne.

Az az obstrukció és az a minden komolyságot és illedelmet lábbal tipró botrány, mely a felfüggesztést szükségessé tette, csupán természetes következménye és folytatása azon obstrukciós botrányoknak, melyeket Bécsben a német párt, Buda pesten pedig a nép, nemzeti és Polonyi párt annak idején véghez vittek.

Mert hiszen voltak obstrukciók a világ minden parlamentjében, azaz agyonbeszélések teljes parlamenti formában, de a parlamenti macskazenék és technikai obstrukciók talá mányának dicsősége egészen csak az Osztrák-Magyar monarchia parlamentjeinek nevéhez fűződik.

E tekintetben a paritás is fjdalom meg van, a fejlődés proceszusát pedig könnyen megfigyelhetjük.

Schönererék első obstrukciójában Wolf csak ujjaival dobolt s csak egy instrumentum nélkül fityóltak, nálunk ama bizonyos éjféli ülésen, mely Fejérváry br. ellen rendeztetett, már a parlamenti könyvtár legvaskosabb köteteivel döngették a padokat s két kerepelő s egy kis sip is szerepelt, csuda e hát, hogy a fejlődés örök törvényeit betartva a csehek már egész zenekart szerveztek s a padokat egyszerűen darabokra törtek?

Ha ez így halad a jövő obstrukciók számára nem marad egyéb hátra, mint demolirozni a parlament épületét.

A csehek egész önérzettel hivatkoznak arra, hogy nekik sem kell jobbagnak lenni, mint voltak a németek s a magyarok

s ami azoknak sikerült azt mért ne próbálják meg ők is? Az ifju csehek lapjai ezzel védekeznek s már ennek emlegetésével jelezték előre is az obstrukciót.

Hát nekünk ez az egy kalap alá való foglalás egy cseppet sem kellemes, de azért szó nélkül eltűrjük, csupán egy körülményre figyelmeztetve a vád ellenében.

Igaz, hogy nálunk is dult a legrutabb technikai obstrukció, de annak az obstrukciónak nem volt pártja sem a parlamentben, sem azon kívül, elítélték azt még azok is, akik csinálták és akkora volt az attól való iszonyodás, hogy a Bánffy-kormány önként lépett le, látva, hogy az ellene irányul s az obstruáló ellenzéki pártok pedig ép az obstrukció szégyenének reparációjáért önként ajánlottak paktumot, Széll Kálmán genialis intervenciójára s azután visszatért minden a régi kerékvágásba, csakis a nemzeti párt kapott helyet a megobstruált szabadelvű párt sorai között.

Itt tehát mindenki pironkodott miatta és mindenki reparálni igyekezett s a politikai ellentétek dacára ma is a legnagyobb önmegtágadással őrzik azt a békét, a melyet Széll Kálmán létrehozott s a mely kiköszörülte azt a csorbát, mely az utolsó obstrukcióval parlamentünk komolyságán esett.

De mi van ezzel szemben Ausztriában? A legteljesebb politikai anarkia, melyet ha kiszorítanak a parlamentből, folytatódik az utcán s melyet ha százszor felfüggesztik a Reichsrathot, százszor ujra kezdenek s ha kielégítik a csehek, a németek fognak folytatni s emellett dul a legveszedelmesebb klerikális reakció, elmérgesedik a nemzetiségi kérdés s esdő mond az alkotmány.

Ide juttatta Ausztriát a federalizmus sal kacéerkodó lanyha és következetlen nemzetiségi politika s a technikai obstrukció.

Ma már csak egy használhat, a törhetetlen erély s a büntető szigor.

Az új században úgy látszik kénytelenek leszünk megismerkedni azzal a furesasággal, hogy az alkotmányos parlamentarizmust abszolutisztikus erőszakkal lesznek kénytelenek a kormányok megtartalmazni.

A róm. kath. hitközség alakuló gyűlése.

Nagybecskerek, június 11.

A nagybecskereki róm. kath. hitközség képviselőtestülete tegnap délután tartotta meg alakuló közgyűlését Franz J. L. elnöklété alatt melyen a tagok majdnem teljes számmal vettek részt. Jelen voltak: Szabó Ferenc püspöki megbízott, Rónay Jenő, dr. Dellimanics Lajos, dr. Grandjean József, dr. Brájjer Lajos, Reitter Oszkár, Baaden Károly, Baaden János, Krumenacker Ferenc, Steyer István, Mayer Rezső, Herr Ödön, Szabó Kálmán, Pretz Péter, Mattanovich György, Zimmerer Antal, dr. Végh Lajos, dr. Haidegger Lajos, Harzer József, Haidegger Ödön, Wégling István, Partilla Géza, Lindhof János, Glazer Péter, Benkovich Miklós, Kreselics Markó, Schmidt Antal, Krumenacker Máté, Annau János, dr. Annau Ernő, Binzberger Mihály, Sebastian János, Napholez Agoston, Gilium János, Kugler Lipót, Opolzer Lajos, id. Krumenacker Ferenc, Steyer Péter, Bohn Péter.

Franz J. L. hitközségi elnök meleg szavakban üdvözlővén a megjelenteket, megnyitja a közgyűlést s a képviselőtestületet megalakultnak jelenti ki.

A közgyűlés ezután egyhangulag megválasztja a következő bizottságokat:

Gazdasági választmány. Elnök: Baaden Károly, tagok: Annau János, Binzberger Mihály, Harzer József, dr. Grandjean József, Krumenacker Ferenc, Kugler Lipót, Rósa Ignác, Schwan János, Schneller Gyula, Steinitzer Géza, id. Steyer Péter, Weiserschan Mihály.

Templom-atyák: dr. Grandjean József, dr. Brájjer Lajos, Baaden János, Kugler Lipót,

A „TORONTÁL“ tárcája.

Jovanovics Jovan Zmáj.

— A „Torontál“ eredeti tárcája. —
(Ira: Hadzsics Antal.)

Ha egy nagy városban vagyok, szokásom, hogy felkeresem annak legtávolabbi zugait is, hogy megismerjem az életet és lakóinak életmódját, kik arra vannak ítélve, hogy a nagy világ lármájában és tolongásában éljék le napjaikat.

Negyven és néhány évvel ezelőtt széltiben-hosszában járva Pesten, megfordultam a soroksári-utcában is.

Ezen utcának majdnem végsarkán állott akkoriban „A három makkhetes“-hez címzett vendéglő, a melyben remek volt az étel és jó a bor.

Elhaladva a vendéglő mellett, szerb szó ütötte meg a fületem.

Bementem hát, hogy lássam ki beszél itt szerbül?

Egy kerek asztal körül négy dalia ült, mindegyikük előtt jó borral telt pohár és szerb módra készített bab állott.

* Hadzsics Antal a szerb irodalom legkiválóbb esztetikusaik egyike. Szül. Szabadkán 1834. Már 1859-ben megválasztották a „Szerb Matica“ irodalmi egyeslet titkárnak (jelenleg elnöke.) 1868-ban átvette a szerb színészegyesület vezetését melynek mai napig is főnöke s oly fokra emelte azt, hogy a magyarok osztatlan elismerését is elnyerte. 1867-ben a Kisfaludy-társaság rendes tagjává választotta meg. A jeles költő jelenleg a szerb társulati Nagybecskereken időzik.

Magától értetődik, hogy a bab mellett még disznókaréj és friss kolbász is volt.

Ez a négy ifju Ignátovits Jása, Zmájunk, kit akkoriban „Kis János“-nak hittak, Novits Pál és Baruszkovits István voltak, Zmájnak barátai.

A négy testi-lelki barát közül három már rég a sir lakója.

Eletben csak Zmáj maradt, egészségesen, tüde mukaierővel, mindig új és új munkára készen.

Belépésemkor felugrottak „A három makkhetes“ vendégei és jóbarátainként siettek üdvözlétemre.

— Epen jókor jön — kezdte Jása. — On milord (ez volt dicsérő szava) ismeri a magyar irodalmat. Ön jó esztetikus és ezért majd megmondja, a költészet muzsájának igazsága szerint, ki nagyobb költő Arany vagy Petőfi?

E váratlan kérdésre azt feleltem, hogy nem lehet beszéd tárgya, ki nagyobb kettőjük között. Mindkettő nagy, de csakis a maga nemében. Arany epikus, Petőfi pedig a lyrának hivatott dalnoka.

— Ez az én véleményem is! — jegyzé meg Zmáj.

Pál és István nemkülönben mellettem voltak, ami Jásának kellemetlenül esett, hogy mindnyájan egy nézetben voltunk és dühösen így felelt:

— A filiszterek nem kedves dalnokaim. Petőfi nagyobb azért, mert saját ideáiéért küzd.

Beszédünk ezután a magyar népre és a műdalra terelődött.

En és Zmáj osztozkodtunk abban a véleményben, hogy szépek a magyar nép dalai, telve gyöngéd érzellemmel, telve halk bánattal, mely

egyszersmind alapja a magyar nép jellemének hiszen nem is mondja hiába a magyar közmondás, hogy „Sirva vigad a magyar“.

— Igazad van! helyeselte Jása, de fölötte bővelkedik e szomorú elemben a magyar dal, úgy hogy nem helyeselhetjük akkor sem, ha szomorkodik is a legény.

— Megfelelkezél Jásó, jegyezte meg Zmáj, hogy minden igazgyöngynek szomorú végzete, hogy kagylója legnagyobb fájdalmak közepette hozza napvilágra.

— Ha így gondolkozol, mondtam én, úgy jól tennéd, ha összeszedetnéd a magyar irodalom gyöngyvirágait és átültetnéd irodalmunkba, hogy nálunk is viragozzék és árasztza illatát.

— A mi szép, az megérdemli, hogy közös tulajdonunk legyen, ezért láss a munkához.

Arany „Toldi“-ja és Petőfi „János vitéz“ e megérdemlik, hogy lefordítsd.

Arany „Toldi“ jának lefordítása már eltökélt szándékom, felelte Zmáj, mert ebben találtam népdalainkkal megegyező legtöbb közös tulajdonságot; de mindamelllett „Toldi“ egészen más, mint hősköltevényeink; véleményem, hogy ezen eltérés a magyar nép jellemének alapvonásában keresendő. A mély következtetés végigvonul az egész eposon és törekvésem lesz, hogy a fordításomban is kitűnjék ez. Petőfi is kedvenc dalnokom. Elragadó benne különösen az, hogy őszinte és igazszívű lyrikus, úgy az életben mint költeményeiben is. Érzelmek páratlanul visszatükröződnek, észjárásában és beszédében ép úgy mint lyrájában. Bölcsőjében helyezte el Moira őszinteségét, melyet halotti lepel gyanánt sirjába is vitt. A tettetés könnyű dolog, de szíve mélyéből őszintén énekelni, hogy a szív legyen a nyelv

Weiterschán Mihály, Eltinger Péter, Kreselics Márkó, Schmidt Fülöp, Szabó Kálmán, Steyer István, Pretz Péter.

Zene-bizottság. Elnök: dr. Brájjer Lajos, tagok: dr. Haidegger Lajos, Steyer István, Herr Ödön, Baaden Károly.

Temető bizottság. Elnök: Steyer István, tagok: Schmidt Fülöp, id. Steyer Péter, Strusz Bódog.

Számvizsgáló-bizottság. Elnök: Steinitzer Géza, tagok: Partilla Géza, Sebastján János, Schmidt Antal.

Arvaházi bizottság. Elnök: Franz J. L., tagok: Rónay Jenő, dr. Dellimanics Lajos, Szabó Ferenc, Rósa Ignác, Haidegger Ödön, dr. Grandjean József, dr. Brájjer Lajos, Steinitzer Géza, Oldal Antal, Napholz Agoston, dr. Haidegger Lajos, Stagelschmidt János, Opolczer Lajos, Annau János, dr. Annau Ernő, Mayer Rezső.

Iskolaszék: Szabó Ferenc, Baaden Károly, dr. Plechl Szilárd, dr. Brájjer Lajos, Franz J. L., Steinitzer Géza, Rósa Ignác, Krumenacker Ferenc, dr. Grandjean József, Mayer Rezső, Oldal Antal, dr. Haidegger Lajos, Napholz Agoston, Balázi József, Weiterschán Mihály.

Hitközségi ügyész szó egyhangúlag megválasztott dr. Annau Ernő.

Ezután következett a tárgysorozat egyik legérdekesebb pontja: a karnagyi és a kántori állás betöltése. (Lásd híreket.)

Hosszas eszmecsere fejlődött ki dr. Annau Ernő azon indítványa fölött, hogy a közönségnek megtiltassék, hogy a szentélyben helyet foglaljon. A közgyűlés végül elfogadta Krumenacker Ferenc azon indítványát, hogy egy megfelelő templomi rendtartás kidolgozása végett egy öttagú bizottság küldessék ki, melybe beválasztottak dr. Grandjean József elnökle alatt dr. Annau Ernő, dr. Brájjer Lajos, Krumenacker Ferenc és Rónay Jenő.

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 118. sz.) mindennap reggeli 6¹/₂ órától délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére csak kedden és pénteken délután 5 óráig. A kádfürdő egész nap este 7¹/₂ óráig nyitva marad; zuhanyfürdő egész nap.

Június 14. Sakkestély.

Június 14. Kerékpárverseny Nagybecskereken.

Június 17. Csikódíjazás Nagybecskereken.

Június 24. A T. h. é. v. közgyűlése.

Június 25. Közigazgatási bizottság.

— Személyi hír. Lobmayer István szegedi kir. ügyész a nagybecskereki királyi ügyészség megválasztása végett ma Nagybecskerekre érkezik.

sugalmazója, azt csak fenkölt lelkű és nemes szívű emberek tehetik.

Legnagyobb örömeinkre szolgáltak Zmajnak eme fent idézett szavai, és én még hozzáfűztem, hogy Toldi, a magyar epos költészet földisé, s csak nyer irodalmunknak a fordításában. Zmaj helyt állott szavainak: lefordította „Toldi“-it, később „Toldi szerelmét“ és Petőfi „János Vitéz“-ét is.

De milyen Toldi Zmaj fordításában?

Nem fordítás, hanem egy második eredeti.

Olvasva eme elbeszélést, úgy tűnik fel, mintha hallanók magát Aranyt szerbül énekelni és ez nem vonatkozik csak a híven lefordított helyekre, hanem azokra is, a melyeknél Zmaj kénytelen volt, némileg eltérni a magyar eredetitől; de ezen eltérések is Arany szellemében, Arany modorában vannak megalkotva, a mi nem csekély büszkesége és érdeme fordítónknak.

Hogy a kétség távol honoljon mindenkitől és mindenki meggyőződve legyen arról, hogy Toldit a világ egyik nyelvére sem lehet oly sikerrel lefordítani, mint épen szerbre, idézni fogom a csárda-jelenet sikeres részletét; a mely részletet Zmaj sikerültebben és karakterisztikusabban énekelte meg, mint épen maga Arany.

»Hej krcsmaru more, ta bez traga gde szi? Szpavas? Il szi umro? — Szvetyu nam doneszi! Szad tyu! (Kakva ovog noszi olujina!) Izu, ili oku, kolko tyete vina?»

»Ta kakva te oka! . . . Csujes, da szam zsedan Bez puna bokala, ni za szto ne szedam! Pogleda ga krcsmar, csiszto sze zaszvavi, Pa u szebi recse: »No, ovo je pravi!«

»Dok je tako volya bujala szve vetya, Iza petyi szitna cimbala zajeca. Cimbalur je bio sztri neki Czigo, Csuo goszte, pa sze i on digo!«

— Uj magyar nemes. Ő felsége a király, a személye körüli miniszter előterjesztése folytán Zivanovič Pál alezredesnek és törvényes utódainak a magyar nemességet a „czrepájai“ előnévvel díjmentesen adományozta.

— Szerbek Pünkösdjé. Görög keleti polgár-társaink tegnapi és ma ünnepelték meg a Pünkösödöt. Ebből az alkalomból tegnap a belvárosi, ma pedig a váralfai utcai templomban volt fényes istentisztelet, melyeket Straity György esperes celebrált fényes segédlettel.

— Az ügyészség köréből. Az igazságügy-miniszter dr. Chudovszky Géza nagybecskereki királyi ügyész a nyitrai ügyészséghez helyezte át. A nagybecskereki igazságszolgáltatás egy nagyképzettségű, agilis és sokoldalú munkást, a társadalom pedig egy kedvelt tagot veszít el Chudovszkyban.

— Áthelyezés. Az igazságügyminiszter Kiss György nagybecskereki járásbírói és Stromp Miklós nagybecskereki törvényszéki aljegyzőket kölcsönösen áthelyezte.

— Hantke örnagy meghalt. Egy derék, kedves öreg urral kevesebb van a mi városunkban: Hantke József örnagy, ez a mindenki által kedvelt öreg ur, kinek rokonszenves alakja nélkül alig tudjuk elképzelni a várost, ma reggel 84 éves korában hosszas szenvedés után elhunyt. Hartausi Hantke József született 1817-ben a vasvármegyei Gyanafalva községben, mint egy csehországi dragonyos ezredben szolgáló altisztnek fia. Gyermekeit Csehországban töltötte; katonai kiképzését pedig a joesfstadti katonanevelő intézetben nyerte, ahol 19 éves koráig maradt. 1835-ben a Milanóban állomásozó 21. gyalogezredhez helyezték át s miután az alhadnagy rangot elnyerte, az olasz ezred működési irodájába nevezték ki tisztnek. 1849-ben lett hadnagygyá. Tevékeny részt vett az 1848—49-iki olasz hadjáratban, amikor Radetzky táborában tartózkodott. 1849-ben lépett elő főhadnagygyá, amikor a 29. gyalogezredbe osztották be. 1853-ban már százados s mint ilyen az 1866-iki olasz hadjáratban vett részt, különösen kitüntetve magát a custozzai csatában; 1875-ben ő felsége hosszú évi szolgálatai elismerésül a katonai érdemkeresztrel jutalmazta meg s egy évvel később 40 évi szolgálat után nyugalmába vonult. Hantke József 1854-ben Teschenben nősült meg. Neje, kivel 1892-ben bekövetkezett haláláig a legboldogabb házasságban élt, tizenhárom gyermekkel ajándékozta meg, kik közül azonban jelenleg már csak Károly fia él, aki Berlinben mérnök. Hosszu és küzdelemteljes élete után, melyet a sors csapásai ugyancsak elkeserítettek, ma reggel örök álmra hunyta le szemét s a nagybecskereki közönség, mely a kifogástalan jellemű, áldozatkész, példás becsületességű férfit évtizedek óta ismeri és becsüli, bizonyára híven őrzi meg emlékét. Béke hamvaira.

— Az O. M. bank új vezértitkárja. Az osztrák magyar bank főtanácsa a mai ülésén — mint Bécsből jelentik — Mecenseffy Emil lemondó kérvényét negyvenkét éves érdemes működésének hálás elismerésével tudomásul vette és utódjál rohonci Pranger József eddigi helyettes főtitkárát nevezte ki. Prangerben az O. M. bank nemcsak kiváló képzettségű szakembert nyert, de lelkes magyar embert is, amit Mecenseffyről, magyar neve dacára, senki sem állíthatott. Prangert Nagybecskereken, ahol többször megfordult, szintén előnyösen ismerik s kinevezése itt is igaz örömet keltett.

— A r. k. karnagyi és kántori állás. Mint annak idején említettük, a nagybecskereki rk. két karnagyi állásra számos pályázó akadt, kik közül a hitközség a következőket hívta meg próbaénekekre és orgonálásra: Sámson (Esztergom), Lukácsy (Rozsnyó), Müllner (Metzenzéf), Hutyra (Kula), Braunhoffner (Kaloosa), Sztányik (Bártfa), Berán (Szamosujvár) Faulhaber (Nevetlenfalva). A megjelent zenészek között, kiket a hitközségnek alkalma volt meghallgatni, számos kitűnő erő volt. Fájdalom, nem igen akadt olyan orgonaművész, aki egyszerűsággal kitűnő énekes lett volna s aki hangjával vált ki, az viszont kevésbé felelt meg, mint zenész. S miután a kiküldött bizottság úgy volt meggyőződve, hogy a legkésőbbben jelentkezett Berán János szamosujvári karnagy, mint zenész (művészileg hegedül, orgonázik és zongorázik) és énekes egyaránt megfelel a követelményeknek, a tegnapi közgyűlésen egyhangúlag megválasztotta karnagynak. A kántori állásra ugyancsak egyhangúlag megválasztották Hutyra Viktor kulai kántort.

— Hymen. Milloss Virgil pénzügyi irodatiszt eljegyezte Zomborban Mayer Paula kisasszonyt.

— Érettségi a főgimnáziumban. A nagybecskereki községi főgimnáziumban ma délután kezdődtek meg a szóbeli érettségi vizsgálatok, melyeken Margalics Ede egyetemi tanár elnököl mint miniszteri biztos, aki ma reggel érkezett Nagybecskerekre.

— Csikódíjazás Nagybecskereken. A f. hó 17-én tartandó lódíjazás iránt igen nagy az érdeklődés, különösen a közeli lótenyésztő gazdák körében. A mai napig 80 bejelentés történt s ez a szám valószínűleg még szaporodni fog. Egy törökbecsei gazda egymaga 10 lovat és csikót jelentett be, csupán azzal a céllal, amint megjegyezte, hogy „hadd lássanak Nagybecskereken is szép lovakat.“

— Gőzgépezők és kazánfűtők vizsgája. A nagybecskereki gőzgépezők és kazánfűtők vizsgáló-bizottsága folyó évi június hó 25-én délelőtt 11 órakor a nagybecskereki m. kir. állam-építészeti hivatalnál képesítő-vizsgálatot tart. A vizsgálatra jelentkezni lehet a kitűzött napon délelőtt 9 óráig a fentnevezett hivatalnál.

»Szad tye tek da bude salaj dalaj danom, Szad tek Miklus szkocsi na szredu sz bokalom, Pije, peva, szkace szve jacse i jacse; A Benzce mu preti: »More skoditye ti!«

Ujujuju sztarce, jeszi brigu szkino? Ne szpavaj krcsmaru, popityu ti vino! Cimbaluru gutaj, dok te pozso nizam! »Daj te szamo amo, poszutyu sze i szam!«

Szmes, krcsmaru i ti od tvóg vina piti, Nagni kobajagi! — »Al iye mi skoditi!« »E bas kad ni jedan za veszelye nije, Proszutyu i vino nek ga zemlya pije!«

Arany „Toldijának“ fordítását az akkori magyar zsurnalisztika a legnagyobb dicsőréttel üdvözölte; — dicsőretük a szerb népre is hárukt, a mely anyni készséget és áldozatkészéget tanúsított irodalmának materialis segítettésében.

Ha frázisok világát élénk, odavetésünk lehetne: „Le a kalappal uraim!“ — Ötszáz hetvenhárom előfizető, nem csekély tanujele az irodalom iránti lelkesedésnek, még akkor sem, ha a mű Arany „Toldi“-ja. Fel lehet még említeni, hogy első rangú írók eredeti jeles munkája ennyi előfizetőre nem talált. — Hogy mely nép-nél? azt egyelőre nem mondom el.

A magyar lapok irigykedtek, hogy a szerb nép ennyi lelkesedéssel fogadta „Toldi“ fordítását.

Milyen változás! Az irigység bennünk honolhat, még pedig erősebben, mint a hogyan volt bennük!

Midőn a Kisfaludi Társaság bemutatott Arany „Toldi“-jának fordítását, a társaság tagjai lelkesen üdvözölték Zmajunkat. — 1867-ben választott meg a fentemlített tekintélyes társaság tagjává, elnöke pedig, Gyulai Pál, azt kívánta Zmajnak, „hogy nagy lelkének gazdag-

ságával még sokáig nemesítse és gazdagítsa a szerb költészetet, és hogy szüntelenül szilárdítsa a szerbek és magyarok között az irodalom terén a testvéri, a politika terén ellenben a baráti szeretetet.

Zmaj a magyar költészet sokoldalú fordítója. — Magyar költők: Arany, Petőfi, Tóth Kálmán, Gyulai, Szász K., Garai, Czuczor, Jókai, Abrányi Emil, Jakab Ödön és sok más író kongeniális fordítóra találtak benne.

Zmajnak viszont igen sok költeményét fordították magyarra.

A „Kisfaludi Társaság“ kiadta, egy külön kötetben: „Gyulitye“ című lírai dalait Pávlovits Géna jeles fordításában. Egyénányat Szász K. és Abrányi Emil ültettek át. 1889. évi május 17-én tartott ülésében fényesen ünnepelte meg a „Kisfaludi Társaság“ Zmajnak negyvenéves irodalmi munkásságát; a mely alkalommal én voltam Zmaj és dalainak méltatója.

Ezen ünnepelés dicsőséges Zmajra, de a szerb nép dicsőségére is válik, mert szülöttje azon költő, kit a legtekintélyesebb magyar irodalmi társaság ennyi elismeréssel tüntetett ki 40 évi irodalmi munkásságának jubileuma alkalmával.

A diszülés után a „Kisfaludi-Társaság“ lakomát rendezett Zmaj tiszteletére.

Ezen lakomán úgy a szerb, mint a magyar írók színe-java vett részt.

A lakomán jó kedv mellett igaz baráti szeretet uralkodott, a mely igen sok szép felkösztömben nyilvánult; úgy a szerbek mint a magyarok legnagyobb örömeiknek adtak kifejezést az iránt, hogy Zmaj közelebbi viszonyba hozta a két nemzet íróit és forrón kívánták, hogy eme testvéri kötelék tartós legyen.

— **Diák-majális.** Nem úgy van mint régen volt. Az öregektől a fiatalok is eltanulták a blazirtságot s a század végén már csak elvélve hallottunk arról, hogy a fiatalság kikivánczolt volna a zöld erdőbe, hol zengőbbek a dalok s jobban izlik a legrozsabb borjupörkölt is. Hogy beköszöntött az új század, úgy látszik jobb világ lesz. Visszatérünk a majálisokhoz, habár nem többé májusban, mint egykoron, hanem júniusban rendezik őket. Ez idén csak egy lesz, de ez aztán úgy sikerült, hogy nincs az a nagymama, ki vigabb, derültebb erdei mulatságra emlékszenék, mint amilyen a szombati volt. A polgári és felsőkereskedelmi iskola derék növendékei szerezték a nagybecskereki közönségnek ezt az immár ritkaság számba menő mulatságot s kicsinyek és nagyok egyaránt hálásak érte. A diákság már reggel vonult ki zeneszó mellett a kincstári erdőbe, ahova a délután folyamán százával iparkodott a közönség, ki gyalog, ki kocsival, ki csónakon. Es lön olyan táncmulatság, a különben is igen sok izléssel feldiszipített majális téren, amilyent régen látott ez a mi hideg előkelőségéről híres közönségünk. De ezuttal kicserélődött mindenki s a nagy közönség, melynek sorában ott volt közéletünk számottevő férfainak legnagyobb része s a szép hölgyeknek (12-60 életévig) beláthatlan sokasága is, lelkesen éltette az intézet köztisztelőben álló igazgatóját, Knyaskó Lajost s az egyes népszerű tanárokat, kiket a diákok körülhordoztak vállukon. A krónikás nem végeznél tisztét hiven és becsületes nyíltsággal, ha nem jegyeznél fel, hogy reggeli 3 órakor a közönség jórésze élvezettel hallgatta még azokat a bus dalokat, melyek szép ajkáról hangzottak el a viszhangos erdőben.

— **Gyermekhulla a Bégában.** Tegnap a déli órákban a kincstári erdő mellett elfolyó Bégából a klekki utkaparó egy gyermekhullát fogott ki, amely a víz tetején uszott. A talált hulla egy hét éves gyermeké volt, melyet beszállítottak a rendőrség halottas kamarájába. A vízbelet gyermek szülői ma reggel jelentkeztek a rendőrségnél s agnoszkálták gyermeküket, aki még csütörtökön délután távozott el hazulról bogarászni. A gyermek Státtfeld János szerbittebei borbélynak hasonnevű fia. A Béga partján bogarászó gyermek valahogyan megcsúszott s a vízbe esett. Háromszor bukkant föl a szegény fiúcska fuldoklása közben, torkaszakadtából kiáltott segítséget, amit a parton négy ruhamosó szerb asszony meg is hallott, de az egyiknek ott levő férje tilalmára senki sem ment a gyermek segítségére.

— **Egy liba.** A napokban a Náder utca egyik udvarába betévedt egy liba, melyet igazolt tulajdonosa a rendőrségnél átvehet.

Zmáj, hogy háláját mintegy lerója a Kisfaludi társaságnak, lefordította 1890-ben Madách Ember tragédiáját, és a nevezett társaságnak ajánlotta sikerült fordítását.

Zmáj fölötte szerény. Mindegyre azon töri fejét, hogy mikép lehetne valamit a fordításában az eddiginél jobban és szebben kifejezni, egyre azon van, hogy a jót idomítsa és javítsa.

Eme törekvése kitünik eléggé világosan leveléből, melyet néhány nappal ezelőtt Zágrárból írt nekem következőkkel:

„Már régóta gondolataimnak tárgya, hogy Toldi trilogiáját de főképpen magát „Toldit“ és „Toldi estét“, átjavítsam. Sok hibát találok ugy a nyelvben, mint a styllben.

Ifju vér pezsgéit ereimben, a midőn elég gyors kézzel lefordítottam. De e munkához nem foghatok hozzá, mert tudom, hogy művemnek, ismerve a mai viszonyokat, nem akadna kiadója.

Zmáj szerény lelkének világos tükre még ezen felelete, melyet tőle az 50 éves jubileumára vonatkozó kérdéseimre nyertem: Sajnálak kedves Tónom, hogy ezen szükségtelen ünnepély neked is gondot fog okozni, hiszen teneked is kell fáradnod, időt és tintát vesztegetned én miattam.

Arra a kérdésre is, hogy hol szeretném jobban a Maticában vagy Zágráiban kiállani ezen szükségtelen massaget, az a feleletem, hogy nekem mindegy, ha én tőlem kérdezték volna, legszívesebben látnám, ha az egész elmaradna, nem bánám, ha ötven évvel fiatalabb volnék is, csak hogy elmaradjon ezen jubileum. Könnyen hiszed el e kellemetlenségeket, mert teneked is ki kellett állanod, de ha már szavam nem terjed annyira, ugy nekem „setzko jedno“, hogy hol fogom ezt a kikerülhetetlenséget kiállani, annyival is inkább, a mennyiben az újvidéki kritika „in absentia“ volna. Fordította: Popovics B.

— **Véres kardpárhaj.** Nagy kikiindáról írják lapunknak: Véres kardpárhaj folyt le szombaton reggel városunkban. Dr. Stocker Antal királyi ügyész és Albert János főmnáziumi tanár voltak az ellenfelek, a kik összekülönböztek azon a polémián, mely a színészet ügyében folyik jelenleg két helyi lap között. A párhaj mindkét fél súlyos megsebesítésével végződött. Stocker a jobb karjára kapott olyan erős vágást, mely hosszabb ideig tartó gyógyulást igényel, Albertnek pedig az egyik füle részben le van vágva, a vágás maga pedig előre nyulik az arcába. Hír szerint ugyanebből az ügyből kifolyólag a felek felgyógyulása után még több párhaj lesz.

— **A Béga virág.** Nemcsak a Tiszának, de a Bégának is megvan az a tulajdonsága, hogy ilyenkor „kivirágzik“ A naiv fölfogás tudniillik virágnak nézi azt a néhány billió kérészt, mely ilyenkor a szó teljes értelmében ellepi a szöke folyó tükörét. A kincstári erdőben mintha csak a földből bujtak elő, már tegnap délután millió számra zümmögtek az apró villásfarkú állatkák s rohantak csoportosan a Bégának, pedig hivatalos megjelenési idejük — Herman Ottó szerint június 12, 13 és 14-én van. A kérészek tehát korántsem a Béga virágai, hanem közönséges, ravasz és fölötte boldog állatok, amelyek ilyenkor nászutra mennek a folyó tetejére, ahol néhány órai életük alatt a lét minden képzelhető kellemességeit végigélvezik. A Béga felszínén ingyen igen jó, egészséges lakásuk van, teljes ellátással, szerelmeiket pedig a legnagyobb liberalizmussal kezelik s családi életük annyira boldog, hogy a kérész, amely születésekor még ük-uoaka volt, néhány óra múlva bekövetkező elmúlásakor már gyermekeit, unokáit, déd és ük-unokáit láthatja maga körül. Ez a roppant szaporosság is mindenesetre érdekes jelensége a népesedési mozgalmnak, bár senki sem vezet róla statisztikát. Az idén különösen nagy számban jelentkeztek ezek az apró állatkák, mikor is a Tiszavidéki ember külön csizója szerint bő termésre van kilátás, különösen a szénatermés lesz kielégítő.

— **Elveszett takarékpénztári könyv.** A párdányi takarékpénztár által kiállított 319 korona 80 fillérre szóló II. 294. f. sz. 200 A) lapszámmal megjelölt és Wittwe Karoline Keresztes nevére szóló takarékpénztári könyvecske eltűnt. Miután az a gyanu merült fel, hogy a könyvecskeket tolvaj tüntette el, figyelmeztetjük a zálogház és váltóüzlet tulajdonosokat, hogy a saját érdekükben, a könyvre előleget ne adjanak, hanem jelentsék a dolgot a nagybecskereki rendőrségnél.

TÁVIRATOK.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése június 11-én.

Budapest, június 11. (A „Torontál“ ered. táv.) A képviselőház mai ülésében Daniel Gábor alelnök bejelenti Mohay Sándor lemondását az összeférhetlenségi bizottság tagságáról.

Széll Kálmán miniszterelnök beteszti ezután a két utolsó évnegyed tulajdonságáról szóló jelentéseket.

Neményi Ambrus előadó bemutatja a pénzügyi bizottság jelentését a kvótajavaslatról.

A napirend előtt Ugron Gábor kéri az elnökséget, hogy utasítsa az összeférhetlenségi bizottságot az ellene történt összeférhetlenségi bejelentések tárgyalására.

Az ülés többi részét az állategészségügyi államosításáról szóló törvényjavaslat tárgyalása töltötte ki.

Néppárti gyűlés Kecskeméten.

Budapest, június 11. (A „Torontál“ ered. távirata.) Kecskemétről telegrafálják, hogy a néppárt ott tegnap délután nagy népgyűlést tartott. Rakovszky István megnyitó beszédében kijelentette, hogy a néppárt nem izgat, csak a keresz-

ténységet és a népet védi. Rámutat a négy év előtti üldözésekre, majd átadja a szót Kaas Ivor bárónak, ki a kereszténység egyetértését, koncentrálását hirdette a megerősödött liberalizmus tulkapásaival szemben. Ezután Molnár János apát beszélt a néppárt terveiről és az adó-cenzus leszállításáról. A gyűlésen mintegy 1000 ember vett részt.

Az udvarhelymegyei állapotok.

Budapest, június 11. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Székelyudvarhelyről jelentik: A „Magyar szó“ tegnapi számában megjelent „Falusi levél“ című cikk miatt ott tömeges párbajra van kilátás. Beszéli azt is, hogy Gyarmathy Dezső polgármesternek, a cikk írójának állása megrendült. (A nevezett cikkben Gyarmathy az udvarhelymegyei néppárttal foglalkozik s különösen Hollaki főispán működését kritizálja. Szerk.)

Antiszemita zavargások.

Budapest, június 11. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Konitzban, mint onnét sürgönyzik, vasárnap újabb rendezavarások fordultak elő. A rendőrség, csendőrség együttvéve tehetetlennek bizonyult. A zsinagógát lerombolták. Este egy század gyalogság érkezett, amely szétzavarta a tüntetőket. A statáriumot kihirdették.

A boxerek lázadása.

Budapest, június 11. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Párisból telegrafálják: Az „Agance“ jelenté, hogy a külügyminiszter tegnap a pekingi követtől táviratot kapott, a mely szerint ott a helyzet még mindig komoly, a kínai kormány pedig vonakodik a lázadók ellen erélyes rendszabályokat foganatosítani.

Keresztényüldözés Kinában.

Budapest, június 11. (A „Torontál“ ered. táv.) Tien-Csinből jelentik: Pekingben a helyzet egyre válságos. A Tsungli-Yamen megígérte, hogy a szükséges segédcapatokat kiküldendi.

Budapest, június 11. (A „Torontál“ ered. táv.) A boxerek mozgalma a sarszi tartományban is terjedőben van. Jang-Tumenből állítólag ezer boxer közeledik, be akarván keríteni Nics tábornoknak ellenük küldött csapatát, mely hír szerint már harcba is keveredett velük.

Budapest, június 11. (A „Torontál“ ered. távirata.) A vasuti vonal Huang-Hutól Zofáig el van pusztítva.

Budapest, június 11. (A „Torontál“ ered. táv.) A Pekingbe induló vonatokkal 650 angol, 100 amerikai, 40 olasz és 25 osztrák-magyar katona utazott oda. Egy másik vonat 600 angol, orosz, japán és francia katonát vitt Pekingbe.

Budapest, június 11. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Londoni sürgönyök szerint, amint ide Shanghai-ből jelentik, a tiencsin—pekingi vasutvonalat az idegen hatalmasságok katonái helyreállítják páncélos vonatokra fölszerelt ágyúik védelme alatt. Ezzel elkészülve, tízezer mindenféle nemzetiségű katonát küldenek Peking megszállására.

Budapest, június 11. (A „Torontál“ ered. távirata.) Egy kozák-csapatot több ezer benschülőt megtámadott. A zavargások már Nucsvangra is kiterjednek.

Határidő-üzlet.

Budapest, június 11. (A nagybecskereki Lloyd-társulat táv.) Kielégítő kínálat mellett gyöngye vételkedv. Az árak 10 fillérrel hanyatlottak métermázsánktól. Fölmondott 2000 mm. buza. Kötetett:

Buza októberre	7.85—7.86
Rozs „	6.90—6.91
Zab „	5.08—5.09
Tengeri júliusra	5.66—5.67
„ októberre	4.93—4.94
Repece	12.80—12.90

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a törökbecsei tekintetes kir. járásbíró V. 346/1. 565/1. és 566/1 1900. számú végzése által Andreyi Kálmán utóda aradi, Pick Márk szegedi és Hirschfeld és társa bécsi cégek mint együttesen foglaltató végrehajtók javára Brummer E. törökbecsei lakos ellen 49 kor. 06 fill., 190 kor. 17 fill. és 63 kor. 54 fill. tőke, ennek 1899., 1900. évi V. III. és I. hó 12., 20., 5. napjától számítandó 5. és 6% kamatai s eddig összesen 112 kor. 60 fill. perköltség erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- és felülfoglalt és 983 kor. becsült bolti állvány és asztalok, különféle italok, különféle fűszerek, különféle hordók, forrás vizek, lámpák és egyéb kből álló ingóságok nyi vános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a V. 346/1. 1900. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Törökbecsén lévő bolti helyiségben leendő eszközzésére 1900. évi június hó 25-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kifizetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Török-Becsén, 1900-ik évi június hó 3. napján.

Rankovits István,
kir. bírósági végrehajtó

Arverési hirdetmény és árverési feltételek.

A nagybecskereki kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak Szames Petru, Flora, Gligor, Nikols, Mojsze, Pavel, Todor, Avrano n toráki lakosok végrehajtást szenvedők elleni 247 kor. 62 fill. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. törvényszék területében levő N-Torák község 365. tjkvben 632., 633/a. hrsz. a. felvett 268. ö. i. sz. ház, 200 □-öl beltelekkel és 1227/b. hrsz. a. felvett 180 □-öl pótkert 90 korona, a nagytoráki 366. sz. tjkvben 633. hrsz. a. felvett 510. ö. i. sz. ház 600 □-öl beltelekkel, 1227/a. hrsz. a. felvett 540 □-öl pótkert, 2137/1. és 2005/4. hrsz. alatt felvett 1 hold szántó 1372 korona kikiáltási árban 1900. évi június hó 27-ik napjának d. e. 10 órájkor N-Torák községhezánál megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kifizetett birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10% át, vagyis 9 kor., 137 kor. 20 fill. készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. c. 42 §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a kelt m. kir. ig. min. rendelet 8. §. értelmében óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. évi LX. t. c. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék tkvi irattárában s N-Torák községhezánál megtekinthetők.

Kelt Nagybecskereken, a kir. trvszék, mint tkvi hatóságnál, 1900. évi március hó 28-án.

Dr. Selymessy,
kir. trvszéki bír.

Arverési hirdetmény és árverési feltételek.

A nagybecskereki kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstári végrehajtónak Dimitriev Rada szerbeleméri lakos végrehajtást szenvedő elleni 324 korona 79 fillér tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. törvényszék területében levő Szerb-Elementer község 49. számú tjkvben 108-109/a. hrsz. a. felvett 47. ö. i. sz. ház 400 □-öl beltelekkel 866 korona 3074/a. 3132 a. hrsz. alatt felvett 200 □-öl és 50 □-öl pótkert 32 korona kikiáltási árban 1900. évi június hó 28-ik napjának délelőtti 10 órájkor Szerb-Elementer községhezánál megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne az árverésre kifizetett birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10% át, vagyis 86 korona 60 fillér á 3 korona 20 fillér készpénzben, vagy az 1881: LX. t. c. 42. §. jelzett árfolyammal számított vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. I. min. rendelet 8. §-ában jelzett óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. tszék. tkvi irattárában és Szerb-Elementer községhezánál megtekinthetők.

Kelt Nagybecskereken, a kir. trvszék mint telekkönyvi hatóságnál, 1900. évi március hó 28-án.

Dr. Selymessy,
kir. tszéki bír.

Ilánca község előjárósága.

Hirdetmény.

Ilánca községben következő két ló van gazdátlan, u: m:

I. Egy 13 éves, sötét pej paripa ló, két hátsó lába kefely, hámtöréses hasán folt, értéke 30 korona.

II. Egy 13 éves, sötét pej kanca ló, két hátsó lába kesely, értéke 30 korona.

Mi azon megjegyzéssel tétetik közzé, hogy az igazolt tulajdonos azokat itten ez évi június hó 30-ig átveheti, mert ellenkezőleg azok Ilánca községhezánál 1900. évi július hó 1-ő napján d. e. 10 órákor nyilvános árverésen eladatni fognak.

Kelt Iláncsán, 1900. május 28

Mijatov,
jegyző.

Bogojev,
h. bír.

Hirdetések

felvétetnek

e lap kiadóhivatalában.

Szállítási hirdetmény.

Az alább megnevezett vármegyei köz-kórháznak az 1900-1901. évi téli évadra biztosítandó fűtő- és tüzelő anyag szükségleteinek beszerzésére pályázat hirdettetik és pedig házhoz szállítva:

A központi „József”-kórházhoz:

1100 métermázsza pirszén,
400 „ darabos kőszén,
268 köbméter kemény bükfa hasáb.

A nagykikindai kórházhoz:

3 vagon kőszén és
3 „ kemény tüzi fa.

A zombolyai „Erzsébet”-kórházhoz:

5 vagon kőszén és
5 „ kemény tüzi fa.

A módosi kórházhoz:

100 métermázsza pirszén és
60 köbméter kemény tüzi fa.

A törökkanizsai kórházhoz:

200 métermázsza porosz kőszén,
40 köbméter kemény tüzi fa.

Felhivatnak mindazok, akik az anyagok szállítására vállalkoznak, hogy egy korona bélyeggel ellátott zárt irásbeli ajánlataikat folyó 1900. évi július hó 15-éig Torontálvármegye alispáni hivatalához annyival inkább benyújtsák, mert később beérkező ajánlatok figyelembe vételni nem fognak.

Nagybecskereken, 1900. évi június hó 7-én.

Alispán távol:
Botka,
főjegyző.

Arverési hirdetmény és árverési feltételek.

A nagybecskereki kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Goldberger Samu T. és fia budapesti cég végrehajtónak kk. Gligorovits Milivoj, Melánia és Olga, mint Gligorovits Miklós örökösei végrehajtást szenvedők elleni 329 kor. 26 fill. tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. trvényszék területében levő Katalinfalva község 90. sz. tjkvben 116., 117. hrsz. a. felvett 70 ö. i. sz. ház, 1 hold 688 □-öl beltelekkel 2520 kor., 300/62. hrsz. a. felvett 764 □-öl szőlő 376 kor., 254/293. hrsz. a. felvett 338 □-öl szántó 78 kor. kikiáltási árban 1900. évi június hó 25-ik napjának d. e. 10 órájkor Katalinfalva községhezánál megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kifizetett birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is el lesz adandó.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10% át, vagyis 252 korona, 37 korona 60 fillér, 7 korona 8 fillér készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42 §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt m. kir. ig. min. rendelet 3. §-ában jelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. c. 170-ik §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék tkvi irattárában s Katalinfalva község előjáróságnál megtekinthetők.

Nagybecskereken, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnál, 1900. évi március hó 24-ik napján.

Dr. Selymessy,
kir. trvszéki bír.